

Het Knuffelkuiken

Ineens is daar dat moment: mijn moeder voelt de donzige veertjes van het kuiken tegen haar wang en sluit de ogen. Ze waant zich even in de zevende hemel, waar alles lief en zacht is.

Het was een briljant idee van de verzorgster. Al eerder waren wandelingen gemaakt naar de broedende kip in het hok. Op een foto op Familienet zagen we een kuiken uit het ei komen en verbaasd de nieuwe wereld inkijken. Daarna stonden de piepjonge kuikens in een hoekje in de huiskamer, in een glazen hokje, met een warme lamp erboven. Ze vertellen urolijk piepend dat ze het leven wel zien gitten.

Dan komt de verzorgster op het idee om een van de kuikens op tafel te zetten. Het kuiken heeft meteen alle aandacht. Ook van mijn moeder. De verzorgster maakt een foto van mijn moeder met het knuffelkuiken. Het is een van de mooiste foto's die ik van mijn moeder heb.

Meneer Alzheimer is een vreselijke man – een nare broer van Magere Hein – maar ook als deze verledenvreter op bezoek is kan het soms gezellig zijn. Ook dan biedt het leven geluksmomenten. Maar deze momenten moeten je dan wel worden aangereikt. Met dementie ben je zelf vaak niet meer in staat je eigen geluk te regelen. Iemand moet dat kuiken op de tafel zetten.

Voor mij ligt hier de kern van excellente ouderenzorg. Natuurlijk, er moet gegeten, gewassen en geslapen worden, maar is het daarmee 'klaar'? Kun je als medewerker dan aan de koffie? Medewerkers op het zorgerf zijn naast de basiszorg altijd op zoek naar geluksmomentjes voor de bewoners: een bloemetje kopen op de markt, een advocaatje met slagroom, met een gek hoedje op naar de uitzending van Prinsjesdag kijken.

Natuurlijk wist ook de verzorgster dat mijn moeder het kuiken vergeten is als het beestje weer tussen haar broertjes en zusjes rondscharrelt. Maar het geluksmoment was er. Ze zeggen wel eens: het leven is het verzamelen van mooie herinneringen. Maar wat als die herinneringen wegvallen? Dan maken geluksmomentjes het leven waardevol. Op het zorgerf begrijpen ze dat. Ik weet niet hoe mijn toekomst eruitziet, maar als mijn verleden in de vergetelheid raakt, hoop ik dat er ook voor mij iemand is die een kuiken voor me op tafel zet.

Ben de Graaf

**“ZE WAANT
ZICH EVEN IN DE
ZEVENDE HEMEL,
WAAR ALLES LIEF
EN ZACHT IS.”**

